

13. Но казвамъ ви, че и Илия дойдѣ и сториха му, каквото си искаха, както е писано за него.

14. Като дойдѣ при ученицитѣ, видѣ много народъ около тѣхъ и книжници, които се прѣпираха съ тѣхъ.

15. Шомъ Го видѣ, цѣлиятъ народъ се слиса, и като се стекоха, поздравляваха Го.

16. Той попита книжницитѣ: за какво се прѣпирате съ тѣхъ?

17. Единъ отъ народа отговори и рече: Учителю, доведохъ при Тебе сина си, хванатъ отъ нѣмъ духъ:

18. гдѣто и да го прѣхване, трѣшка го, и той се запѣня, и скърца съ зѣби, и се вѣцпенява. Говорихъ на ученицитѣ Ти да го изгонятъ, ала не можахъ.

19. Иисусъ му отговори и рече: о, роде невѣренъ, докога ще бжда съ васъ? Докога ще ви трѣпя? Доведето го при Мене!

20. И доведоха го при Него. Шомъ бѣсниятъ Го видѣ, духътъ го стресе; той падна на земята и се валяше запѣненъ.

21. И попита Иисусъ баща му: откога му става това? Той отговори: отъ дѣтинство;

22. и много пѣти духътъ го хвѣрляше и въ огнь, и въ вода, за да го погуби; но, ако можешъ нѣщо, смили се надъ насъ и ни помогни.

23. Иисусъ му рече: ако можешъ да повѣрвашъ, всичко е възможно за вѣрващия.

---

(13) Малах, 4, 5. Мат. 17, 12. (17) Мат. 17, 14. Лук. 9, 38. (23) Мат. 17, 20; 21, 22.